

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

13 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma

Judecători – Anatolie Țurcan, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Iurie Diaconu,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Vrînceanu Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Vrînceanu Ion xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar din xxxx xxxx, domiciliat în xxxx
xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.07.2015 – 28.04.2016;

Instanța de apel: 28.05.2016 – 20.06.2017;

Instanța de recurs: 28.08.2017– 13.02.2018.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 28 aprilie 2016, Vrînceanu Ion a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.328 alin.(1) și 352¹ Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Totodată, a fost respinsă acțiunea civilă înaintată de Direcția Generala Educație Tineret și Sport a Consiliului Municipal Chișinău ca fiind neîntemeiată.

2. De către organul de urmărire penală, lui Vrînceanu Ion i s-a înaintat învinuirea pentru faptul că, activând în calitate de șef al Direcției Educație Tineret și Sport a sect. Buiucani din mun. Chișinău a Preturii Buiucani mun. Chișinău din cadrul Direcției generale educație tineret și sport a Primăriei mun. Chișinău, fiind numit în această funcție în baza Ordinului nr.xxx din xxxx, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) din Codul penal, persoana publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interesele personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, fiind obligat conform acestor acte

normative să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, contrar prevederilor actelor naționale și internaționale pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute inclusiv în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, și în acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării a comis infracțiunile de fals în declarații și depășire a atribuțiilor în circumstanțele ce succed.

Activând în anul 2013 în calitate de șef al Direcției Educație Tineret și Sport al sect. Buiucani din mun. Chișinău, fiind prin urmare conform prevederilor art.123 din Codul penal persoană publică, Vrînceanu Ion a telefonat pe directoarea Liceului Teoretic „Vasile Vasilache”, Bălănel Vera, căreia i-a comunicat că este necesar *să ofere în locațiune* companiei „xxx” SRL, administrată de către Pînzari Andrei, un spațiu cu suprafața de aproximativ 60 m.p. în incinta liceului, unde ultimul va presta servicii de instruire a conducătorilor auto. În luna august 2014, Vrînceanu Ion, împreună cu Pînzari Andrei, s-au prezentat în curtea liceului menționat, unde primul acționând contrar limitelor atribuțiilor prevăzute în fișa de post a șefului Direcției Educație Tineret și Sport al sect. Buiucani din mun. Chișinău din 11.09.2009, ilegal, i-a ordonat verbal directorului Liceului Teoretic „Vasile Vasilache”, Bălănel Vera, să-i ofere lui Pînzari Andrei, spațiu necesar desfășurării cursurilor de instruire auto.

În urma indicațiilor ilegale primite de la Vrînceanu Ion, d-na Bălănel Vera, în luna august 2014, i-a transmis lui Pînzari Andrei cheile de la sala de clasă cu suprafața de 60 m.p., în lipsa deciziei a Consiliului Municipal Chișinău și fără a încheia cu acesta un contract de locațiune. Persoana juridică „xxxx” SRL, în perioada septembrie 2014 - ianuarie 2015, a prestat servicii de instruire auto în incinta Liceului Teoretic „Vasile Vasilache” în sala de clasă oferită de cet. Bălănel Vera la indicația verbală a lui Vrînceanu Ion. Conform prevederilor art.12 din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr.339 din 23.12.2013, prejudiciul material ca urmare a acordării nejustificate în locațiune a spațiului din incinta Liceului Teoretic „Vasile Vasilache”, a constituit 8700 lei plus cheltuielile pentru serviciile comunale a constituit 3700 lei, în total suma de 12.400 lei neîncasați în bugetul municipal, ceea ce constituie daune considerabile.

În luna aprilie 2013, Vrînceanu Ion, l-a telefonat pe directorul Centrului de Educație Estetică „Lăstărel”, din mun. Chișinău str. Maria Cibotari nr.5, Cocean Alexandr, căreia i-a comunicat că este necesar *să ofere în locațiune* companiei „xxxx” SRL, administrată de către Pînzari Andrei, un spațiu în incinta Centrului de Educație Estetică „Lăstărel”, unde ultimul va presta servicii de instruire auto.

Tot el, Vrînceanu Ion, în luna mai 2014, depășind vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în lipsa a careva decizii a Consiliului Municipal Chișinău, i-a ordonat verbal directorului Centrului de Educație Estetică „Lăstărel”, Cocean Alexandr, să elibereze un spațiu necesar companiei „xxxx” SRL, pentru

desfășurarea cursurilor de instruire auto. În urma indicațiilor verbale primite de la Vrînceanu Ion, directorul Cocean Alexandr, i-a oferit posibilitatea lui Pînzari Andrei, să amenajeze un spațiu cu suprafața de 19 m.p, pentru desfășurarea cursurilor de instruire auto, fără a încheia careva contract de locațiune cu acesta, la fel la indicația verbală a lui Vrînceanu Ion. În perioada iulie 2014 - ianuarie 2015 Centrul de Educație Estetică „Lăstărel” a fost în imposibilitate de a folosi spațiul menționat. Conform prevederilor art.12 din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr.339 din 23.12.2013, prejudiciul material ca urmare a acordării nejustificate în locațiune a spațiului din incinta Centrului de Educație Estetică „Lăstărel”, Cocean Alexandr a constituit 3200 lei plus cheltuielile pentru serviciile comunale a constituit 1900 lei, în total suma de 4100 lei neîncasați în bugetul municipal, ceia ce constituie daune considerabile.

Vrînceanu Ion a mai fost învinuit de faptul că a indicat în declarația cu privire la venituri și proprietăți întocmită la data de 14.03.2013, că împreună cu soția și cei doi copii ai săi, au obținut venituri de la locul de muncă în valoare de xxxx lei. La fel, la capitolul bunuri imobile, Vrînceanu Ion a indicat că împreună cu familia sa deține: un teren agricol cu suprafața de xxxx ha, în valoarea de xxxx lei, clădire nefinisată situată pe str. xxxx nr. xxx xxxx, cu suprafața de xxx, în valoare de xxxx lei; un automobil de model Reno, a/f xxxx, în valoare de xxxx lei; o autoutilitară de model GAZ 53, a/f xxx în valoare de xxxx lei. În urma examinării dosarului cadastral al imobilului situat pe str. xxxx nr.xxx mun. Chișinău, s-a constatat că, Vrînceanu Ion a indicat intenționat un preț mai mic al imobilului, acesta fiind de xxxx lei, fapt, probat prin contractele de vânzare-cumpărare nr.xx și xx din xxxx, prin care cet. Vrînceanu Ion a cumpărat de la Vrînceanu Cristina și Vrînceanu Virginia, imobilul și terenul aferent situat la adresa menționată mai sus. Conform aceleiași declarații, Vrînceanu Ion, nu a indicat faptul că din 25.06.2009 este uzufructuar al automobilului de model Toyota Land Cruiser, a/f xxxx, cu o valoare de piață de aproximativ xxxx lei, precum și faptul că Vrînceanu Cristina și Vrînceanu Virginia, sunt proprietarii imobilului unde domiciliază întreaga familie Vrînceanu, situat în xxxx xxxx. La fel, Vrînceanu Ion, nu a indicat spațiile locative ale cet. Vrînceanu Cristina și Vrînceanu Virginia, situate în xxxx, în valoare de xxxx lei și respectiv xxxx lei. În urma examinării extraselor bancare ridicate de la BC „xxxx” SA, s-a constatat că cet. Vrînceanu Ion, intenționat nu a declarat faptul că deține următoarele conturi bancare: xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx.

Totodată, Vrînceanu Ion nu a declarat conturile bancare deținute de fiicele sale Vrînceanu Cristina și Vrînceanu Virginia, și anume: xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx.

Tot Vrînceanu Ion, în declarația cu privire la venituri și proprietăți pentru anul 2013, întocmită la data de xxxx, repetat nu a declarat conturile bancare menționate supra precum și noile conturi bancare deschise în 2013, și anume: xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx.

rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx; xxxx, din xxxx, închis la xxxx cu rulajul de xxxx.

Totodată, Vrînceanu Ion, nu a declarat că în anul 2013 sau până în acest an, a procurat automobilul de model Toyota Rav-4, a/f xxxx, însă indică faptul că la 19.12.2013, vinde acest automobil, fiicei sale Vrînceanu Cristina contra sumei de xxxx. Aceste proprietăți, Vrînceanu Ion, contrar prevederilor art.art.4 și 5 din Legea privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere, nu le-a indicat în declarațiile sale pentru anul 2012 și 2013.

Astfel, conform prevederilor art.art.4 și 5 din Legea menționată, este obligatorie declararea bunurilor mobile și imobile de toate tipurile, deținute în proprietate la data depunerii declarației cu privire la venituri și proprietăți. Prin urmare, nedeclararea acestor bunuri de către Vrînceanu Ion a produs consecințe juridice pentru el și pentru terțe persoane, prin aceia că acesta *a creat impresia că nu s-a îmbogățit nejustificat* în perioada de raportare în care a deținut funcție publică.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus acțiunile lui Vrînceanu Ion de către organul de urmărire penală au fost calificate în baza art.328 alin.(1) Cod penal, conform indiciilor: săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice și în baza art.352¹ Cod penal, și anume falsul în declarații, adică declarația necorespunzătoare a adevărului, făcută unui organ competent în vederea *producerii unor consecințe juridice*, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror și de reprezentantul Direcției Generale Educație și Sport a Consiliului Municipal Chișinău.

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vrînceanu Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.352¹ Cod penal, cu încetarea procesului penal pe acest capăt de acuzare, cu liberarea lui Vrînceanu Ion de răspundere penală în legătură cu intervenirea, conform art.60 Cod penal, a termenului prescripției tragerii la răspundere penală și în baza art.328 alin.(2) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei să-i fie suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani. Totodată, solicită să fie admisă acțiunea civilă înaintată de către Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a mun. Chișinău în mărime de 17 500 lei.

În apelul declarat procurorul a menționat că, că soluția adoptată de către prima instanță este bazată pe presupuneri, iar vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate este dovedită integral prin probele administrate.

3.2. Reprezentantul Direcției Generale Educație și Sport a Consiliului Municipal Chișinău, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vrînceanu Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) și art.352¹ Cod penal, cu stabilirea unei pedepsei în limitele sancțiunilor imputate.

În argumentarea apelului sa invocat că sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 28 aprilie 2016 a fost emisă cu abateri de la normele de drept procesual, având la baza s-a o motivare superficială, ceea ce din start denotă existența unei concluzii lipsite de suport probator.

Astfel, apelantul consideră că învinuirea adusă inculpatului a fost probată prin întregul sistem de probe acumulat, prezentat și ulterior susținut atât de către procuror, dar și partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, apelurile declarate au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care: procesul penal în privința lui Vrînceanu Ion în baza art.352¹ Cod penal, a fost încetat, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală; Vrînceanu Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și conform prevederilor art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Direcția Generală Educație și Sport a Consiliului Municipal Chișinău, cu privire la recuperarea prejudiciului material de la Vrînceanu Ion, a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Vrînceanu Ion în beneficiul Direcției Generale Educație și Sport a Consiliului Municipal Chișinău, suma de 17 500 lei.

5. Instanța de apel a indicat că, la baza hotărârii au fost puse probele cercetate în prima instanță și suplimentar în instanța de apel, apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală și care, fără echivoc, dovedesc vinovăția inculpatului Vrînceanu Ion în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Astfel, instanța de apel a statuat că deși inculpatul Vrînceanu Ion nu și-a recunoscut culpa, vinovăția acestuia de săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost dovedită prin probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele și care combat și argumentele înaintate de inculpat precum că el urmează a fi achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Probele pe care instanța de apel și-a bazat soluția de condamnare sunt: declarațiile reprezentantului părții vătămate Direcției Generale Educație și Sport a Consiliului Municipal Chișinău (f.d.142-144 vol.VI); declarațiile martorului Bălănel Vera (f.d.145-147 vol.VI); martorului Băț Iulia (f.d.153-154 vol.VI); martorului Cocean Alexandr (f.d.148-149 vol.VI); martorului Pînzari Andrei (f.d.155-158 vol.VI).

La fel, instanța de apel a reținut că vina inculpatului se confirmă prin materialele cauzei, examinate în ședința de judecată:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului a sălii de clasă nr.13, situate în incinta Centrului de Educație Estetică "Lăstărel", prin care s-a constatat că suprafața

- acesteia este de 19 m.p. si că este utilată cu mobilier de studiu și panouri informative cu indicatoare de circulație rutieră (f.d.189-199 vol. II);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului a sălii de educație muzicală, situată în incinta Liceului Teoretic „Vasile Vasilache”, prin care sa constatat că sala de studii este utilată cu mobilier de studiu și panouri informative cu indicatoare de circulație rutieră (f.d.200-211 vol. II);
 - procesul-verbal din 09.03.2015 de ridicare a înregistrărilor video, prin care se atestă faptul că la 20.02.2015 orele 09:15, Vrînceanu Ion s-a prezentat în incinta Liceului Teoretic "Vasile Vasilache" (f.d.188 vol. II);
 - procesul-verbal de examinare a descifrărilor apelurilor telefonice efectuate de la numerele xxxx, xxxx și xxxx, deținute de către Vrînceanu Ion, conform cărora în perioada 03.04.2014-27.01.2015, Vrînceanu Ion a purtat 91 de convorbiri telefonice cu directorul companiei "xxxx" Pînzari Andrei și 36 apeluri telefonice cu directorul Liceului Teoretic "Vasile Vasilache" Bălănel Vera, ceea ce confirmă cele declarate de cei doi martori (f.d.14-18 vol. IV);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.118-119 vol. II);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.116-117 vol. II) ;
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.122-123 vol. II);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.158-159 vol. II);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr.xxxx (f.d.150-153 vol. II);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.154-157 vol. II);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.160-161 vol. II);
 - procesul-verbal din 15.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.148-149 vol. II);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx;
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.137-138 vol. II);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.166-167 vol. II);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx;
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.141-142 vol. II);
 - procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.162-163 vol. II);

- procesul - verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.164-165 vol. II);
- procesul - verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx;
- procesul-verbal din 14.05.2014 de examinare a istoriei contului bancar nr. xxxx (f.d.139-140 vol. II).

În urma examinării extraselor bancare ridicate de la BC „xxxx” SA, s-a constatat că Vrînceanu Ion, intenționat nu a declarat că deține următoarele conturi bancare: xxxx, din 01.12.2010, închis la 16.01.2014 cu rulajul de xxxx; xxxx, din 26.10.2010, închis la 16.01.2014 cu rulajul de xxxx; xxxx, din 20.09.2011, închis la 20.04.2012 cu rulajul de xxxx; xxxx din 26.04.2012, închis la 26.01.2013 cu rulajul de xxxx; xxxx din 04.09.2012, închis la 04.09.2013 cu rulajul de xxxx.

Totodată, s-a constatat că acesta nu a declarat conturile bancare deținute de fiicele sale Vrînceanu Cristina și Vrînceanu Virginia și anume: nr.xxx, din 10.05.2012, închis la 10.02.2013, cu rulajul de xxxx; nr.xxxx, din 10.05.2012, închis la 10.02.2013, cu rulajul de xxxx.

În urma examinării extraselor bancare obținute de la BC „xxxx” SA, s-a constatat că Vrînceanu Ion, în declarația sa pe anul 2013, repetat nu a indicat că deține următoarele conturi, precum și pe cele noi: xxxx, din 01.12.2010, închis la 16.01.2014 cu rulajul de xxxx, din 26.10.2010, închis la 16.01.2014 cu rulajul de xxxx; xxxx, din 26.04.2012, închis la 26.01.2013 cu rulajul de xxxx; xxxx, din 04.09.2012, închis la 04.09.2013 cu rulajul de xxxx; xxxx, din 05.02.2013, închis la 05.08.2013 cu rulajul de xxxx; xxxx, din 07.08.2013, închis la 18.12.2013, cu rulajul de xxxx lei; xxxx, din 05.02.2013, închis la 05.08.2013, cu rulajul de xxxx lei; xxxx, din 05.09.2013, închis la 18.12.2013, cu rulajul de xxxx.

În calitate de probe acuzatorii sânt examinate și acceptate: procesul-verbal din 07.05.2014 de examinare a declarației pe venit a cet. Vrînceanu Ion, pentru anul 2012 (f.d.63-68 vol. II); procesul-verbal din 07.05.2014 de examinare a declarației pe venit a cet. Vrînceanu Ion, pentru anul 2013 (f.d.69-73 vol. II).

Conform declarației de venit pe anul 2012 depusă la 14.03.2013, Vrînceanu Ion împreună cu soția și copii Vrînceanu Cristina și Vrînceanu Virginia, au obținut un venit total de la locul de muncă în suma de xxxx.

Totodată, a fost declarat un imobil situat în xxxx xxxx nr.xx, repartizat în anul 2000, lui Vrînceanu Ion, prin Decizia nr.xxx a Primăriei municipiului Chișinău, din contul sechestrării terenului Grădiniței de copii nr.147.

Conform declarației de venit a cet. Vrînceanu Ion, imobilul situat în mun. xxxx nr.xx este estimat la prețul de xxxx lei.

Fiind examinat dosarul cadastral, conform procesului- verbal din 25.03.2015 de examinare a dosarului cadastral al imobilului situat în mun. xxxx or.xxxx str. xxxx nr.xx (f.d.104-122 vol. III), s-a constatat că la 29.06.1992, în baza Hotărârii comunei Durlești nr.xxx, lui Vrînceanu Ion i-a fost repartizat un teren cu suprafața de 0,0888 ha situat în or.xxxx str.xxxx nr.xx, care la 27.12.2000 a fost donat fiicelor sale minore Vrînceanu Cristina și Vrînceanu Virginia, fiind evaluat la suma de xxxx lei.

La fel, s-au pus la baza condamnării: procesul-verbal din 25.03.2015 de examinare a dosarului cadastral al imobilului situat în mun. xxxx str. xxxx nr.xx (f.d.125-184 vol. III); procesul-verbal din 25.03.2015 de examinare a dosarului cadastral al imobilului situat în mun. Chișinău or.xxxx str. xxxx nr.xx (f.d.61-103 vol. III).

Astfel, de către Vrînceanu Ion a fost declarat un lot de teren situat în mun. xxxx or. xxxx str.xxxx nr.xxx, cu suprafața de 0,06 ha, cu valoarea cadastrală de xxxx. Fiind ridicat dosarul cadastral al imobilului menționat, s-a constatat că conform certificatului cu privire la valoarea bunului imobil, valoarea întregului bun este de xxx lei.

Pentru anul 2012, imobilele situate mun. xxxx str.xxxx nr.xx ap.xx și ap.xx au fost deținute de către fiicele lui Vrînceanu Ion, Vrînceanu Cristina și Vrînceanu Virginia, la caz fiind prezentate probele: procesul-verbal din 25.03.2015 de examinare a dosarului cadastral al imobilului cu nr.xxxx (f.d.204-213 vol. III); procesul-verbal din 11.06.2015 de examinare a dosarului cadastral al imobilului situat în mun. Chișinău str. xxxx nr.xxx ap. xx (f.d.186-192 vol. III); procesul-verbal din 11.06.2015 de examinare a dosarului cadastral al imobilului situat în mun. Chișinău str. xxxx nr.xx ap.xx (f.d.193-200 vol. III).

Ca rezultat al examinării dosarelor cadastrale ridicate de la Oficiile Cadastrale Teritoriale, s-a constatat că Vrînceanu Ion la 10.07.2007, a încheiat contractul nr.xxxx privind construcția spațiului locativ din str. xxxx nr.xx ap.xx din mun. Chișinău, pentru suma de xxxx, echivalentul la xxxx lei, care mai apoi prin contractul de cesiune nr.xxxx, a cedat creanța în sumă de xxxx, fiicei sale minore Vrînceanu Cristina.

Astfel, s-a stabilit că Vrînceanu Ion a încheiat contractul nr.xxxx privind construcția spațiului locativ din str. xxxx nr.xx ap.xx din mun. Chișinău, pentru suma de xxxx, echivalentul la xxxx lei, care mai apoi prin contractul de cesiune nr.xxxx, a cedat creanța în suma de xxxx, fiicei sale Vrînceanu Cristina.

Conform procesului-verbal (f.d.46-57 vol. III), au fost examinate actele ce au servit temei la înregistrarea automobilului de model Toyota Land Cruiser, din 27.03.2014.

Ca urmare, la 25.06.2009 Vrînceanu Ion devine posesor al mijlocului de transport menționat care, contrar prevederilor art.4 al Legii 1264/19.07.2002, privind declararea și controlul veniturilor și proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, nu l-a indicat în declarația sa pe venit.

Instanța de apel a considerat că respectivele probe, precum și circumstanțele cauzei au fost apreciate eronat de prima instanță, pronunțând o sentința de achitare.

Astfel, instanța de apel a considerat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, privitor la comiterea infracțiunilor încriminate, nu echivalează cu achitarea lui, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către acesta a faptelor imputate.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță greșit a apreciat totalitatea semnelor obiective și subiective ale faptei prejudiciabile (social periculoase) comisă de către inculpat, de aceea a considerat că probele prezentate instanței de judecată de către

acuzarea de stat și examinate în cadrul cercetării judecătorești dovedesc cu certitudine faptul că inculpatul Vrînceanu Ion a comis infracțiunea prevăzută de art.352¹ Codul penal, și anume falsul în declarații, adică *declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe*, precum și *depășirea atribuțiilor de serviciu, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*, adică infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(1) Cod penal.

Astfel, prima instanță nu a ținut cont de gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite, de caracterul infracțiunilor și eronat a apreciat totalitatea probelor prezentate de către acuzatorul de stat, dând o apreciere critică probelor acuzării, precum și nu a luat în considerație declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că probele administrate la dosar, fiind verificate sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată și care în ansamblu coroborează între ele, au confirmat culpa inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Referitor la răspunderea penală a inculpatului Vrînceanu Ion în baza art.352¹ Cod penal, instanța de apel a considerat inadmisibilă aplicarea pedepsei, dat fiind că a intervenit termenul de prescripție prevăzut la art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că infracțiunea prevăzută la art.352¹ Codul Penal este o infracțiune ușoară și respectiv de la comiterea acțiunilor infracționale, termenul de 2 ani a expirat.

Deliberând asupra pedepsei pentru fapta infracțională prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal, în privința lui Vrînceanu Ion, instanța de apel a ținut cont de gradul pericolului social a infracțiunii, că infracțiunea a fost săvârșită intenționat, de personalitatea inculpatului, care este fără antecedente penale, de posibilitatea de a atinge scopul de reeducare a inculpatului găsește necesar că este rațional a-i stabili pedeapsa închisorii, totodată dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probă conform art.90 Cod penal.

6. Inculpatul Vrînceanu Ion declară recurs ordinar, prin care, invocând drept temeiuri prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 9), 15), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Recurentul consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și acestea nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția. Hotărârea instanței nu este una întemeiată și motivată, instanța de apel greșit a considerat că baza probantă administrată în cauză confirmă vinovăția sa în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) și 352¹ Cod penal, deoarece lipsește elementul laturii obiective al infracțiunii – urmările prejudiciabile, legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință, menționând că recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Reprezentantul părții vătămate Direcția Generală Educație și Sport a Consiliului Municipal Chișinău a depus referință, pledând pentru declararea inadmisibilității recursului declarat, deoarece consideră, că hotărârea atacată este legală și întemeiată.

9. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și sentinței și dispunerea încetării procesului penal în privința lui Vrînceanu Ion, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu dispunerea încetării procesului penal, în cazul în care se constată că există circumstanțele stipulate de art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, adică, există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale de către instanța de apel.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în preîntâmpinarea și înlăturarea erorilor în domeniul justiției, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator al erorilor de drept admise de instanțele ierarhic inferioare.

Analizând textul cererii de recurs, Colegiul constată că titularul acestuia face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 9), 15), 16) Cod de procedură penală, totuși criticele invocate de recurent se încadrează în cele expuse în pct.11) și pct.14), potrivit cărora poate fi atacată cu recurs hotărârea instanței de apel în cazul în care există o cauză de înlăturare a răspunderii penale și în cazul în care Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

Respectiv, din actele dosarului, se constată că, urmărirea penală pe epizodul de depășirea atribuțiilor de serviciu, prevăzut de art.328 alin.(1) Cod penal, în privința lui Vrînceanu Ion a fost începută la 10 februarie 2015, când de către ofițerul de urmărire penală al DGUP a CNA, Mămăligă Dragoș a fost emisă ordonanța de începere a urmăririi penale în privința lui Vrînceanu Ion, conform semnelor componente de infracțiune prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal (f.d.23 vol. I).

Astfel, termenul de atribuire lui Vrînceanu Ion a statutului de bănuít urmează a fi calculat de la 10.02.2015 - data emiterii ordonanței, prin care a fost pornită urmărirea penală, fiind de fapt recunoscut Vrînceanu Ion în calitate de bănuít, indiferent dacă

organul de urmărire penală a respectat sau nu obligația de ai aduce la cunoștință bănuitalui această ordonanță și informația despre drepturile procedurale, inserată la art.63 alin.(1¹) Cod de procedură penală.

Ulterior, prin ordonanța procurorului din procuratura anticorupție, Copman D. din 09 iunie 2015, Vrînceanu Ion a fost pus sub învinuire (f.d.235 vol. V) și la data de 03 iulie 2015, a fost formulat rechizitoriul în privința lui Vrînceanu Ion, după care ultimul a fost deferit justiției.

Din materialele dosarului cu certitudine se stabilește că, reieșind din partea dispozitivă a ordonanței emise la 10 februarie 2015, ofițerul de urmărire penală al DGUP a CNA, Mămăligă Dragoș a dispus: „*Pornirea urmăririi penale în privința lui Vrînceanu Ion la bănuiala în privința acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal.*”

Deci, cauza dată a fost pornită în privința unei persoane concrete și anume în privința lui Vrînceanu Ion, considerând că exista o bănuială rezonabilă că anume dânsul a comis infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

În acest sens, din redacția dispozitivului ordonanței din 10 februarie 2015, rezultă că organul de urmărire penală chiar din momentul pornirii urmăririi penale i-a atribuit lui Vrînceanu Ion statutul procesual de bănuital, deoarece a indicat concret încadrarea juridică a infracțiunii și că de această infracțiune este bănuital Vrînceanu Ion.

Prin urmare, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuital în sensul dispoziției art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, este considerată acea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la pornirea urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, însoțită de calificarea juridică-penală a faptei, în speța dată această persoană fiind Vrînceanu Ion. Prin aceasta, organul de urmărire penală a oficializat suspiciunile existente privind săvârșirea unei infracțiuni concrete de către o persoană determinată deja, iar în continuare toate acțiunile organului au fost îndreptate spre acumularea de probe întru confirmarea vinovăției acesteia.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit reține că conținutul ordonanței ofițerului de urmărire penală al DGUP a CNA, Mămăligă Dragoș, din 10 februarie 2015 este expus într-o manieră care exclude apariția suspiciunilor față de alte persoane decât Vrînceanu Ion.

În contextul dat, urmează a se consemna și despre statuările din jurisprudența constantă a CEDO, potrivit căreia în materie penală noțiunea de acuzație are un sens autonom, aceasta fiind interpretată ca o notificare oficială care emană de la autoritatea competentă a unui reproș de a fi comis o infracțiune. Aici, este relevant de a nota că, notificarea nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la autoritatea de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, conținând o acuzație penală implicită.

Fată de cele ce preced, se impune constatarea că, reieșind din legea procesual-penală națională coroborată cu jurisprudența CEDO, statutul de bănuīt al unei persoane nu este atribuit acesteia nemijlocit doar prin ordonanța de recunoaștere în această calitate, ci poate îmbrăca și alte forme, acest caracter avându-l orice act implicit, care întrunește condițiile enumerate de legiuitor și conține o acuzație penală directă în privința unei persoane concrete.

Așa dar, pornirea urmării penale în privința unei persoane prezintă particularități aparte, despre acest fapt fiind menționat corect și de către instanța de apel.

Colegiul penal lărgit ține să evidențieze că, în decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr.123g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a art.274 alin.(7) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova (începerea urmării penale) nr.12 din 07.02.2017, Monitorul Oficial nr.85-91/38 din 24.03.2017, este indicat în mod expres că toate acțiunile procesuale care se desfășoară la etapa premergătoare urmării penale au un caracter, *sui generis*, concentrat asupra scopului de a stabili și confirma existența bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și este circumscrisă termenului de 30 de zile de la momentul sesizării sau autosesizării organului de urmărire penală sau a procurorului.

În același context, Curtea a mai notat că, pornind de la natura scopului acțiunilor la etapa premergătoare urmării penale, acestea se rezumă la constatarea faptei infracționale (*in rem*), însă nu și la formularea unei învinuiri în privința persoanei (*in persona*). Această regulă se aplică și la etapa pornirii urmării penale. Așadar, în ordonanța de începere a urmării penale se menționează doar fapta care a condiționat emiterea acesteia (*in rem*), or, în cazul existenței unei bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană concretă, organul de urmărire penală în asemenea situație trebuie să-i acorde toate garanțiile caracteristice unei acuzații în materie penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit sublinează că potrivit art.7 alin.(6) Cod de procedură penală, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sânt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

Respectiv, în sensul art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, bănuīt este persoana fată de care există anumite suspiciuni sau probe privind săvârșirea infracțiunii, dar nu există suficiente probe pentru a înainta învinuirea și a o recunoaște în calitate de învinuit. Aceeași normă procesuală prevede trei acte procedurale prin care persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuīt: procesul-verbal de reținere; ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuīt.

Pentru a conferi previzibilitate și claritate normei restrictive enunțate supra, Codul de procedură penală, la alin.(2) din art.63, reglementează termenele în care persoana poate avea calitatea de bănuīt. Aceste termene variază de la 72 ore în cazul reținerii persoanei, 10 zile în cazul aplicării măsurii preventive neprivative de libertate și până la

3 luni sau, cu acordul Procurorului General sau al adjuncților săi, sau 6 luni în cazul emiterii unei ordonanțe.

În același scop legea procesuală, la alin.(3) din art.63, reglementează acțiunile pe care trebuie să le întreprindă în mod obligatoriu organul de urmărire penală. Astfel, la momentul expirării termenului reținerii, organul de urmărire penală trebuie să elibereze bănuitul ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința acestuia, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire. Potrivit alin.(5) art. 63 Cod de procedură penală *„calitatea de bănuیت încetează din momentul eliberării reținutului, revocării măsurii preventive aplicate în privința lui ori, după caz, anulării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuیت și scoaterii lui de sub urmărire, sau din momentul emiterii de către organul de urmărire penală a ordonanței de punere sub învinuire.”* Punerea persoanei sub învinuire permite organelor de urmărire penală, pe de o parte, să efectueze acțiunile necesare urmăririi penale, iar pe de altă parte, să facă previzibilă situația persoanei fără a leza drepturile fundamentale ale acesteia. Procedura scoaterii bănuitului de sub urmărire penală este reglementată de art.284 Cod de procedură penală.

Prin Legea nr.264-XVI din 28.07.2006, art.63 Cod de procedură penală a fost completat cu un nou alineat, prin care s-a reglementat procedura de scoatere a persoanei de sub urmărire penală în cazul expirării termenelor reglementate de alin.(2) art.63 Cod de procedură penală, prin încetarea acestei calități de drept. Aplicarea ulterioară a acestei norme a dus la lezarea drepturilor constituționale ale persoanelor, în special, prin refuzul organelor de urmărire penală și al instanțelor de judecată de a emite un act privind încetarea de drept a urmăririi penale și a calității de bănuیت.

În lumina interpretării coroborate a textelor legale expuse mai sus, raportate la actele cauzei, Colegiul conchide că, calitatea de bănuیت în privința lui Vrînceanu Ion i-a fost atribuită acestuia din momentul pornirii urmăririi penale, adică din 10 februarie 2015 și a expirat de drept la 10 mai 2015, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat ori să-i înainteze învinuirea lui Vrînceanu Ion, sau să-l scoată de sub urmărirea penală.

În speță, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, deoarece calitatea de bănuیت în privința lui Vrînceanu Ion expirase de drept la data de 10 mai 2015, însă învinuirea i-a fost înaintată doar la data de 09 iunie 2015 și astfel organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală.

Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de finalizare în privința acestei persoane a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată, la expirarea termenului de 3 luni de menținere în această calitate.

În contextul dat este relevant de a fi menționată hotărârea Curții Constituționale prin care s-a dat interpretarea principiului constituțional *non bis in idem*. Respectiv, potrivit pct.6 din Hotărârea Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin.(6) art.63 din Codul de procedură penală (Monitorul Oficial 235-240/27, 03.12.2010), principiul constituțional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă impune în linii mari

autorităților publice competente nu numai interdicția de a judeca repetat persoana, dar și interdicția de a urmări de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

Având în vedere că, în orice societate democratică protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului, în exercitarea acesteia statul a instituit norme procesual-penale, concentrate în Codul de procedură penală al Republicii Moldova, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea și statul de infracțiuni, astfel încât persoana care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, și, pe de altă parte, să protejeze persoana și societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere, comise în activitatea de cercetare a infracțiunilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Raportând cele expuse la cauza deferită judecătii, calitatea de bănuیت în privința lui Vrînceanu Ion, odată ce a încetat de drept, ca urmare a expirării termenelor prescrise de alin.(2) art.63 Cod de procedură penală, i-a creat persoanei convingerea fermă că nu mai este bănuیت și urmărită penal, adică o situație de certitudine privind finisarea procedurilor penale în privința sa.

Reluarea urmăririi penale contrar cerințelor stipulate în art.22 alin.(2) și art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, precum și celor din art.4 al Protocolului nr.7 la Convenție, urmează a fi considerată ca o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței prevăzute în art.251 alin.(2) Cod de procedură penală. Nulitatea reluării urmăririi penale, în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți și se ia în considerație de instanță, inclusiv și din oficiu.

Într-o astfel de interpretare, se conchide că actele și acțiunile organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului legal de ținere a persoanei în calitate de bănuیت, sunt nule și procesul penal urmează a fi încetat.

În continuare, în partea ce ține de învinuirea înaintată inculpatului Vrînceanu Ion pe episodul prevăzut de art.352¹ Codul penal, Colegiul penal lărgit expune următoarele.

În primul rând se relevă că potrivit rechizitoriului Vrînceanu Ion a fost învinuit de aceea că: *a indicat în declarația cu privire la venituri și proprietăți întocmită la data de 14.03.2013 că el, împreună cu soția și cei doi copii ai săi, au obținut venituri de la locul de muncă în valoare de xxx lei. La fel, la capitolul bunuri imobile, Vrînceanu Ion a indicat că împreună cu familia sa deține: un teren agricol cu suprafața de 0,06 ha, în valoarea de xxx lei, clădire nefinisată situată pe str. xxx nr.xx mun. xxx, cu suprafața de 0,04 ha, în valoare de xxx lei; un automobil de model Reno, a/f xxx, în valoare de xxx lei; o autoutilitară de model GAZ 53, a/f 1989 în valoare de xxx lei. În urma examinării dosarului cadastral al imobilului situat pe str. xxx nr.xxx mun. xxx, s-a constatat că Vrînceanu Ion în mod intenționat a indicat un preț mai mic al imobilului, acesta fiind de xxx lei, fapt, probat prin contractele de vânzare-cumpărare nr.xxxx și xxx din 30.06.2008, prin care Vrînceanu Ion a cumpărat de la Vrînceanu C. și Vrînceanu V., imobilul și terenul aferent situat la adresa menționată mai sus. Conform aceleiași declarații, Vrînceanu Ion nu a indicat faptul că din 25.06.2009 este uzufructuar al automobilului de model Toyota Land Cruiser, a/f 2008, cu o valoare de piață de aproximativ xxx lei, precum și faptul că Vrînceanu C. și Vrînceanu V. sunt proprietarii imobilului unde domiciliază întreaga familie Vrînceanu, situat în mun.*

Chişinău or. xxxx str. xxxxx nr.xx. La fel, Vrînceanu Ion nu a indicat spațiile locative ale cet. Vrînceanu C. și Vrînceanu V., situate în mun. xxxx bd. xxxx nr.xx ap. xx și ap. xx, în valoare de xxxx lei și respectiv xxxx lei. În urma examinării extraselor bancare ridicate de la BC „xxxx” SA, s-a constatat că cet. Vrînceanu Ion intenționat nu a declarat faptul că deține următoarele conturi bancare: - xxxx, din 01.12.2010, închis la 16.01.2014 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 26.10.2010, închis la 16.01.2014 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 20.09.2011, închis la 20.04.2012 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 26.04.2012, închis la 26.01.2013 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 04.09.2012, închis la 04.09.2013 cu rulajul de xxxx.

Totodată, Vrînceanu I. nu a declarat conturile bancare deținute de fiicele sale Vrînceanu Cristina și Vrînceanu Virginia, și anume: - xxxx, din 10.05.2012, închis la 10.02.2013 cu rulajul de xxxx lei; - xxxx, din 10.05.2012, închis la 10.02.2013 cu rulajul de xxxx lei.

Tot Vrînceanu Ion, în declarația cu privire la venituri și proprietăți pentru anul 2013, întocmită la data de 15.01.2014, repetat nu a declarat conturile bancare menționate supra precum și noile conturi bancare deschise în anul 2013, și anume: - xxxx, din 01.12.2010, închis la 16.01.2014 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 26.10.2010, închis la 16.01.2014 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 26.04.2012, închis la 26.01.2013 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 04.09.2012, închis la 04.09.2013 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 05.02.2013, închis la 05.08.2013 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 07.08.2013, închis la 18.12.2013 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 05.02.2013, închis la 05.08.2013 cu rulajul de xxxx; - xxxx, din 05.09.2013, închis la 18.12.2013 cu rulajul de xxxx lei.

Totodată, Vrînceanu Ion nu a declarat că în anul 2013 sau până în acest an, a procurat automobilul de model Toyota Rav-4, a/f 2008, însă indică faptul că la 19.12.2013, vinde acest automobil, fiicei sale Vrînceanu C. contra sumei de xxxx lei. Aceste proprietăți, Vrînceanu Ion, contrar prevederilor art.4 și art.5 din Legea privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere, nu le-a indicat în declarațiile sale pentru anul 2012 și 2013.

Prin care, nedeclararea acestor bunuri de către Vrînceanu Ion a produs consecințe juridice pentru el și pentru terțe persoane, prin aceia că acesta a creat impresia că nu s-a îmbogățit nejustificat în perioada de raportare în care a deținut funcție publică.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, în drept, inculpatului i s-a incriminat săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.352¹ Codul penal, și anume falsul în declarații, adică declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

Din analiza textuală a celor expuse supra se înțelege că Vrînceanu Ion a creat impresia că nu s-a îmbogățit nejustificat în perioada de raportare în care a deținut funcția publică.

Prin alte cuvinte, așa cum reiese din formularea textuală a învinuirii, precum și a faptei care a fost reținută de instanța de apel, ca fiind dovedită, în coroborare cu probele administrate, Colegiul penal lărgit conchide că învinuirea înaintată inculpatului este ambiguă și neclară, deoarece în rechizitoriu urma să se incrimineze concret consecințele juridice care au putut fi produse datorită completării incomplete sau cu date false a declarației respective.

În acest sens, una din condițiile principale pentru existența componentei de infracțiune constă în faptul că anume declarația necorespunzătoare a adevărului servește pentru producerea consecințelor juridice, și posibil anume la adoptarea unor hotărâri, luare de decizii, emiterea unor ordinelor, etc.

Prin urmare, instanța de recurs specifică că, contrar prevederilor art.281 alin.(2) și art. 296 Cod de procedură penală, partea acuzării, în speța discutată, nu a adus învinuirea în aspectul în care a susținut-o pe parcursul judecării cauzei, și anume, că probele administrate demonstrează vinovăția lui Vrînceanu Ion de săvârșirea acțiunilor incriminate și anume falsul în declarații. De altfel, procurorul nu a incriminat concret consecințele juridice caracteristice infracțiunii incriminate.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art.6 § 3 CEDO exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite dreptului de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, în vederea organizării unei apărări eficiente și rezultative pe cât este de posibil în circumstanțele cauzei și asupra faptei pentru care o persoană este acuzată. Or, rechizitoriul joacă un rol determinant în urmărirea penală, iar importanța acestuia se poate prezenta sub două perspective: pe de o parte acesta include detaliat fapta care urmează a se examina în instanța de judecată, pe de altă parte - persoana care urmează să răspundă pentru această faptă.

După care se relevă că, prin rechizitoriu persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată, în scris cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se incriminează. Mai mult, sub același aspect, art.6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (cauza Pelissier și Sassi contra Franței nr.2544/94 pct. 52-54, CEDO 1999-II). Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art.6 § 1 din Convenție.

În materia penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane constituie o condiție esențială a echității procedurii. Există o legătură între lit. a) și lit. b) de la art.6 § 3 CEDO, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului inculpatului de a-și pregăti o apărare eficientă pentru a răspunde coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate.

În deplin acord cu cele enunțate supra, Colegiul penal lărgit reiterează că rechizitoriul, în sensul art.297 Cod de procedură penală, este actul de sesizare a instanței de judecată, care se întocmește după prezentarea materialelor de urmărire penală și care trebuie să cuprindă, printre altele, informații concrete despre fapta incriminată persoanei

în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică, formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei. Rigurozitatea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței impune ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă, deoarece instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriu.

Însă, în cauza deferită judecătii, reieșind din analiza textuală a rechizitoriului, Colegiul penal lărgit constată că aceste exigențe legale nu au fost întocmai respectate, iar învinuirea înaintată lui Vrînceanu Ion este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate.

Prin urmare, procedând în asemenea mod, a avut loc încălcarea art.6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa*”. Tot aici, sunt aplicabile și statuările din hotărârea Curții Europene din 12.04.2011, cauza Adrian Constantin vs. România, unde Curtea a subliniat încă o dată despre, “... *rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.*”

Fată de cele ce preced, instanța de recurs consideră că faptele incriminate inculpatului Vrînceanu Ion prin rechizitoriu, precum că ultimul ar fi creat impresia că nu s-a îmbogățit nejustificat în perioada de raportare în care a deținut funcție publică, învinuirea în aceasta parte este una incertă, adică nu este formulată cu claritate.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit reiterează că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art.6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că orice persoană are dreptul de a fi judecat în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, iar cauza penală în privința lui Vrînceanu Ion nu a fost judecat în mod echitabil, fiind încălcate esențial drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și Codul de procedură penală, iar această încălcare de lege echivalează cu o eroare judiciară, care urmează a fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit conchide că erorile procesuale admise de către instanța de apel cad sub incidența temeiurilor descrise în art.427 alin.(1) pct.11) și pct.14) Cod de procedură penală și urmează a fi corectate de instanța de recurs, prin admiterea cererii de recurs cu casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal de învinuire a lui Vrînceanu Ion în baza art.328 alin.(1) și art.352¹ Cod penal, să fie încetat.

9. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Ion Vrînceanu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017 și sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 28 aprilie 2016, în privința lui Ion Vrînceanu, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre:

Procesul penal în privința lui Vrînceanu Ion xxxx în baza art.328 alin.(1) și art.352¹ Cod penal se încetează în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pe motiv că există circumstanțe care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 14 martie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Iurie Diaconu